

207

**Особено мнение на съдията Маргарита Златарева по §8
ЗИДЗСВ в частта на чл.34,ал.2 ЗСВ и § 62 ЗИДЗСВ по к.д.34/98г.**

С §8 ЗИДЗСВ в частта на чл.34, ал.2 ЗСВ и с § 62 ЗИДЗСВ съдебният надзор над решенията на дисциплинарния състав на Висшия съдебен съвет, както и решенията на ВСС по дисциплинарни дела се разглеждат в петчленен състав от съдии, от които трима от Върховния касационен съд и двама от Върховния административен съд.

Изразяващият особеното мнение счита, че разпоредбите, свързани с така описания смесен съдебен състав не противоречат на конституционни текстове, както това е прието в Решението на Конституционния съд по к.д.34/98г.

Според чл.119,ал.3 от Конституцията съществува единствено забрана за създаване на извънредни съдилища.

Създаденият смесен състав, състоящ се от трима съдии на ВКС и двама от ВАС не може да се приеме, че е извънреден съд. Той се състои от съдии, работещи в съдебната система на държавата, а не от лица изрично избрани за случая. Съдебният състав ще правораздава по законите, приети за всички съдилища в България, а не по специални правила, гласувани само за него. В този смисъл е и Р.4/11.03.1998г. по к.д.16/97г.

Друга конституционна забрана за създаване на смесени съдийски състави няма. Нещо повече, Конституцията допуска по силата на закон съществуването на специализирани съдилища. Макар и не обособен като отделен съд, създаденият смесен състав има за цел да проверява актове на ВСС само досежно дисциплинарната отговорност на магистратите, поради което той съдържа белезите на специализиран състав. Необходимостта

проверката да се извършва от съдии и от двете върховни съдилища на държавата е продиктувана от факта, че предмет на проверката е статутът на всички магистратите, върху дейността на 2/3 от които упражнява надзор Върховният касационен съд. Само 1/3 от правораздавателната дейност е свързана с административно правораздаване, респ. се проверява от Върховния административен съд. Създаденият с изменението на ЗСВ смесен състав е справедлив законодателен израз на този факт.

Обсъжданите разпоредби не противоречат на чл.119, ал.1от Конституцията /каквото основание за противоконституционност е посоченото в решението по к.д.34/98г., защото в смесения състав участвуват съдии от еднаквите по ранг две върховни съдилища. Той не противоречи и на чл.125,ал.1 от Конституцията, защото има за предмет не чисто административни по своя характер дела, а дисциплинарни преписки срещу съдии, прокурори и следователи от всички видове съдилища, прокуратура и следствия, които по своя характер имат белезите на трудовоправни спорове. Предишното законодателно решение на ЗСВ е държало сметка за трудовия характер на дисциплинарната отговорност и е предоставило правомощията по тях на дисциплинарен състав при Върховния касационен съд – чл.174 и чл.180 /отм.от ЗСВ/.

Разпоредбите не противоречат и на становището изложено от Конституционния съд в Р3/94г., постановено по к.д.1/94г. Към момента на произнасяне на решението е бил в сила Законът за висшия съдебен съвет, в който не е бил предвиден изобщо съдебният контрол над актовете на Висшия съдебен съвет. Конституционният съд чрез тълкуване на Конституцията е трябвало да отстрани този пропуск. Развитието на законодателството, респ. създаването на Закона за съдебната власт в предишната му редакция

предоставя дисциплинарната отговорност на магистратите от Върховния касационен съд. И това е така, защото чл.133 от Конституцията дава право чрез закон да се уреждат организацията и дейността на съдилищата. С обсъжданото изменение на Закона за съдебната власт отново се променя законодателното разрешение на дисциплинарната отговорност на магистратите и се стига до извода, че съдии от двете върховни съдилища най-справедливо биха упражнявали контрол върху санкционирането на магистратите. Изразяващият особеното мнение счита, че развитието на обществените отношения налага промяна в законодателството, поради което няма абсолютни изводи, към които КС винаги трябва да се придържа.